Política | Carles Bellsolà | Actualitzat el 24/02/2020 a les 21:25

Les dues (grans) taques del govern de Sánchez

«El gran gripau que es va haver d'empassar Iglesias, la llei mordassa digital, és incompatible amb un govern que es vanta de tipificar com a delicte l'apologia de la dictadura»

El nou govern de Pedro Sánchez i Pablo Iglesias ens està acostumant, dimarts sí i dimarts també, a portar al consell de ministres tot de mesures en línia progressista i d'impacte efectiu en la societat. Primer va ser l'augment del salari mínim. Després, la derogació d'aquella barrabassada de Rajoy que et podien fer fora pel gran pecat de posar-te malalt. I encara dues decisions aparentment més abstruses, però llargament reclamades per les esquerres: la taxa Tobin a les transaccions financeres, i la taxa Google -tot i que rebaixada ja en el seu naixement-, pensada per a les grans multinacionals que tributen en països que fan *dumping* fiscal pel que guanyen en d'altres.

Encara caldria sumar-hi l'ampliació del permís de paternitat que va entrar en vigor l'1 de gener, cabdal per disminuir la bretxa salarial entre homes i dones. I el projecte -encara en fase de globus sonda- de fotre mà a aquesta plaga per a les feines poc qualificades -i per a algunes de molt qualificades- que és l'abús en les subcontractacions i els falsos autònoms. Són mesures amb un impacte real. Que potser donen menys a parlar als mitjans i a les xarxes que d'altres en matèria de memòria històrica o de gènere, també transcendentals però que toquen més les guerres culturals que la cartera.

Tot plegat, molt coherent i molt d'aplaudir per a un govern que es vol dir progressista i d'esquerres. Però hi ha dues taques. Importants. I si no es lleven, aquesta esquerranositat quedarà seriosament sota sospita. La primera, que la tan publicitada "derogació" -amb el necessari epítet de "parcial"- de la reforma laboral del PP només serà cosmètica mentre no reverteixi l'autèntic pal de paller d'aquesta: la supressió dels salaris de tramitació.

La segona, el gran gripau que es va haver d'empassar Iglesias per entrar a l'executiu. Que no afecta les butxaques, però és igualment fonamental. La llei mordassa digital que va aprovar Sánchez en un rampell electoralista, quan es pensava que podria fer la competència a la dreta espanyolista en el seu terreny. Una mesura -presentada com a tallafocs a l'independentisme, per cert- que permet teòricament a l'executiu tancar mitjans quan li vingui de gust i sense gaire explicacions ni molests tràmits parlamentaris o judicials. És a dir, que, d'aplicar-se, convertiria automàticament en dictatorial un govern que té com a un dels seus grans projectes vitals tipificar com a delicte l'apologia de la dictadura. Cosa que no sembla gaire compatible, es miri per on es miri.